

การพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานศูนย์การศึกษา พิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา

จรรีรัตน์ นุรักษ์^{1*}, อริสรา บุญรัตน์²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, สถาบันมหาวิทยาลัย
หาดใหญ่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ เปรียบเทียบจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียน ก่อนและหลัง
ใช้กิจกรรมการเล่นิทาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญา อายุไม่เกิน 6 ปี หน่วยบริการเทพา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัด
สงขลา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชาย - หญิง มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุไม่เกิน
6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมความพร้อม จำนวน 5 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 หน่วยบริการ
เทพา สังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1)
แผนการสอนเฉพาะบุคคลจัดกิจกรรมการเล่นิทาน เรื่องความรับผิดชอบ ความอดทน และความซื่อสัตย์ 2)
แบบสังเกตจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง เรื่องความรับผิดชอบ ความอดทน และความซื่อสัตย์ 3) แบบ
ฝึกจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง เรื่องความรับผิดชอบ ความอดทน และความซื่อสัตย์ สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้แบบฝึกจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.01 2) การใช้แบบสังเกตด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: จริยธรรม, ความมีวินัย, กิจกรรมการเล่นิทาน

Morality Development on Students' Self-Discipline through Storytelling Activities by Regional Special Education Center3, Songkhla

Jureerat Nurak1*, Arisra Boonrat2

Abstract

The research aims to compare students' morality on self-discipline before and after storytelling activities about responsibility, patience, and honesty of the under six-year-old students with intellectual disability at Tepa center of Regional Special Education Center3, Songkhla. The targets are five under-six-year-old male and female students with intellectual disability who are pre-schooling in the second semester of the academic year 2020 at Tepa center of Regional Special Education Center3, Songkhla. The research tools are 1) individual lesson plan on a storytelling about responsibility, patience, and honesty, 2) morality assessment on self-discipline focusing on responsibility, patience, and honesty, and 3) morality drill on self-discipline focusing on responsibility, patience, and honesty. Percentage, mean, and standard deviation are used in the analysis.

The finding reveals that 1) the morality drill on self-discipline conducted on intellectual disability students through storytelling activity is higher in the post-teaching as the statistically significant level at 0.01 and 2) the morality assessment on self-discipline conducted on intellectual disability students through storytelling activity is higher in the post-teaching as the statistically significant level at 0.01.

Keywords: Morality, Discipline, Storytelling Activity

ความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาวินัยถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และสามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปได้ แต่การพัฒนาวินัยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาตั้งแต่เด็ก โดยการพัฒนาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การพัฒนาและกล่อมเกลา โดยสถาบันครอบครัว และเมื่อเด็กโตขึ้น ก็ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากสถาบันทางสังคม ซึ่งก็คือ โรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนถือเป็นสถาบันทางสังคมแรกที่เด็กจะอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก และเด็กจะต้องอยู่ร่วมกันภายใต้กฎระเบียบ ข้อกำหนดของโรงเรียน โรงเรียนจึงถือเป็นสถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในการปลูกฝังวินัยให้แก่เด็ก เพื่อที่จะทำให้เด็กหรือใน ที่นี้ คือ นักเรียน เป็นคนที่มีระเบียบวินัย เป็นผู้รู้จักกาลเทศะ มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม จนได้รับการยอมรับจากสังคม และนอกจาก การได้รับการยอมรับจากสังคมแล้ว วินัยที่ดีในตัว of นักเรียน จะนำไปสู่ความปลอดภัยของวัยรุ่น ความสงบภายในครอบครัว และการใช้ชีวิตที่เหมาะสมในสังคมร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนสามารถทุ่มเท และมีสมาธิในการทำงานต่าง ๆ เพื่อตัวของนักเรียนเอง และเพื่อพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545) ในหมวดที่ 1 มาตราที่ 6 และมาตราที่ 7 ที่กล่าวไว้โดยสรุปว่า โรงเรียนมีหน้าที่ให้การศึกษา เป็นผู้กล่อมเกลา และปลูกฝังการมีระเบียบวินัยให้แก่ นักเรียน เพราะนักเรียนจะกลายเป็นคนที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม และเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดอนาคตของชาติ ดังนั้น หากโรงเรียนให้ความสำคัญที่จะดำเนินการปลูกฝังระเบียบวินัยแก่นักเรียน ก็ย่อมจะทำให้ นักเรียนเป็นประชากรที่มีคุณภาพได้ (ฉัตรพงศ์ ฤกษ์ขำ, 2558, หน้า 171)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 บัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งแสดงว่า การพัฒนาคนเรานั้นต้องการให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ เราจะต้องพัฒนาการให้มีความรู้ และมีวินัยในตนเองเสียก่อน ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมก็จะตามมา วินัยจึงมีความหมายที่สำคัญเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม เพราะถ้าสังคมใดที่ขาดวินัยแล้ว มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันก็จะขาดการเคารพกติกาซึ่งกันและกัน ตัวที่จะควบคุมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข คือ ความมีวินัย วินัยจะช่วยเสริมสร้างและรักษาไว้ซึ่งความถูกต้อง ดีงาม และความเป็นระเบียบเรียบร้อย วินัยจะช่วยสร้างและเตรียมพลเมืองที่มีคุณภาพ เป็นพลเมืองที่ดี มีระเบียบวินัย (สิริกร สิ้นสม, 2558, หน้า 1)

จากการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาพัฒนาการจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง of นักเรียน โดย การสอบถามจากครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาช่วงอายุ ไม่เกิน 6 ปี ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา พบปัญหาพัฒนาการจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง ที่ควรพัฒนาส่งเสริมดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน และความซื่อสัตย์

จากเหตุผลและสภาพปัญหาที่กล่าวมา จึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง ในเรื่องความรับผิดชอบ ความอดทน และความซื่อสัตย์ ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเล่นหัดมาจัดเป็นกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมเสริมประสบการณ์ การเล่นหัดเป็นทางหนึ่งที่จะช่วย

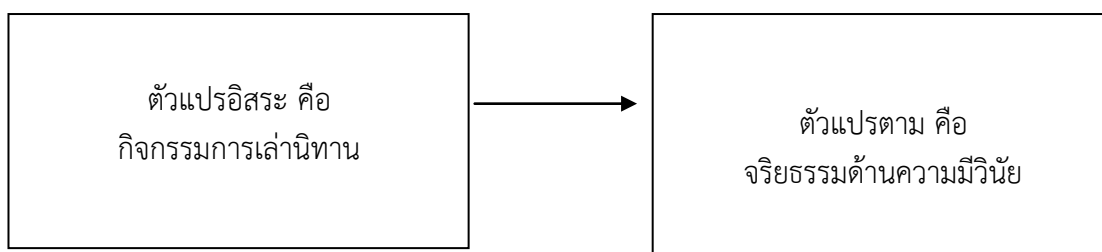

สร้างคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับเด็ก เพราะนิทาน เป็นเรื่องของจินตนาการที่ให้ความบันเทิง เต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนาน โลกของเด็ก เป็นโลกสดใสด้วยวัยที่มีจินตนาการ นิทานจะสร้างจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ในทางที่ดีงามและถูกต้อง ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม เน้นการรับรู้ซึ่งจะส่งผล ให้เด็กปฐมวัยได้ปฏิบัติในสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะด้านการพูดด้วยการเล่า นิทานให้เด็กนำไปปฏิบัติ แล้วติดตามผลการปฏิบัติตามนิทานแต่ละเรื่อง เป็นการย้ำให้เด็กจำและเข้าใจ ผลการวิจัยที่จะเป็นรูปแบบของการพัฒนาจริยธรรมให้กับเด็ก เพื่อเป็นคนดีของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียน ก่อนและหลังใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชาย - หญิง มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุไม่เกิน 6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมความพร้อม จำนวน 5 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 หน่วยบริการเทพา สังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการสอนเฉพาะบุคคลจัดกิจกรรมการเล่านิทาน 3 แผน ได้แก่ เรื่องความรับผิดชอบ, ความอดทน และความซื่อสัตย์ 2. แบบสังเกตจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ, ความอดทน และความซื่อสัตย์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวนด้านละ 2 ข้อ 3. แบบฝึกจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง เรื่องความรับผิดชอบ ความอดทน และความซื่อสัตย์ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวนด้านละ 2 ข้อ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบแบบฝึกจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีทางสถิติ t-test Dependent Sample ผลการวิเคราะห์ดังนี้ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 การเปรียบเทียบแบบฝึกจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ก่อนและหลังเรียน (n=5)

แบบฝึกจริยธรรมด้านความมี วินัยในตนเอง	คะแนนเฉลี่ย				t	p-value
	ก่อนเรียน		หลังเรียน			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรับผิดชอบ	0.20	0.45	2.00	0.00	9.000	0.001**
2. ด้านความอดทนอดกลั้น	0.20	0.45	1.80	0.45	6.532	0.003**
3. ด้านความซื่อสัตย์	0.00	0.00	1.80	0.45	9.000	0.001**
โดยภาพรวม	0.40	0.55	5.60	0.55	13.898	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบแบบฝึกจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน พบว่า ผลคะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 0.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.55 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 5.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.55 สรุปได้ว่า ผลคะแนนทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลคะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบแบบสังเกตจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีทางสถิติ t-test Dependent Sample ผลการวิเคราะห์ดังนี้ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 การเปรียบเทียบแบบสังเกตจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ก่อนและหลังเรียน (n=5)

แบบสังเกตจริยธรรมด้าน ความมีวินัยในตนเอง	คะแนนเฉลี่ย				t	p-value
	ก่อนเรียน		หลังเรียน			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรับผิดชอบ	0.80	1.10	3.60	0.55	7.483	0.002**
2. ด้านความอดทนอดกลั้น	0.60	0.55	2.80	0.84	11.000	0.000**
3. ด้านความซื่อสัตย์	0.60	0.55	3.40	0.55	14.000	0.000**
โดยภาพรวม	2.00	1.87	9.80	1.64	39.000	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบแบบสังเกตจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน พบว่า ผลคะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.87 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 9.80 ค่าส่วนเบี่ยงเบน

เมื่อใดสังคมก็จะวุ่นวาย ไม่สงบ คนจะเอาไรต์เอาเพรียกัน และเห็นแก่ตัวมากขึ้น จนก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย เป็นการฝึกให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีความซื่อสัตย์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานกับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่น เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาจริยธรรมให้กับที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมระเบียบวินัยในด้านอื่นๆ ให้กับที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยความเมตตากรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีจาก ดร.อริสรา บุญรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดีมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยตลอดจนอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ขอรบกวนขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา ทักโร ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นางสาวมาศพร แก้วทวนง, นางสาวจุฑามาศ เพชรโสม และนางสาวสันธิ์สินี ทองเจือเพชร ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ ตรวจสอบ ของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและระยะเวลาในการแก้ไขข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชา หลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอนด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการคณะครูและบุคลากรศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกตลอดเวลาในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยและขอขอบคุณนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณบุพการีที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในทุก ๆ ด้านด้วยดีเสมอมาคุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอบอบแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัย จนกระทั่งประสบความสำเร็จ มา ณ ที่นี้ด้วยเอกสารอ้างอิง

จารุวรรณ กำลั้งเหลือ. (2556). การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยการจัดการชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านห้วยหมากแดง จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

- ถิรพงศ์ ฤกษ์ขำ. (2558). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 9(ฉบับพิเศษ), 169-185.
- พัฒนจิตา สิริภทศรีเสมอ. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการเล่าทานประกอบภาพที่มีต่อการรับรู้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, กรุงเทพฯ.
- วิไล มาศจรัส. (2551). เทคนิคการเขียน การเล่าทานสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ชารอักษร
- ศิริวรรณ มหามาต. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเล่าทานที่มีต่อพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/3. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “ครุศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 1” วันที่ 29 มีนาคม 2561 ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร.
- สุรีพร มุ่งงา. (2557). การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่าทานประกอบภาพ. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 7(2), 1-16.

